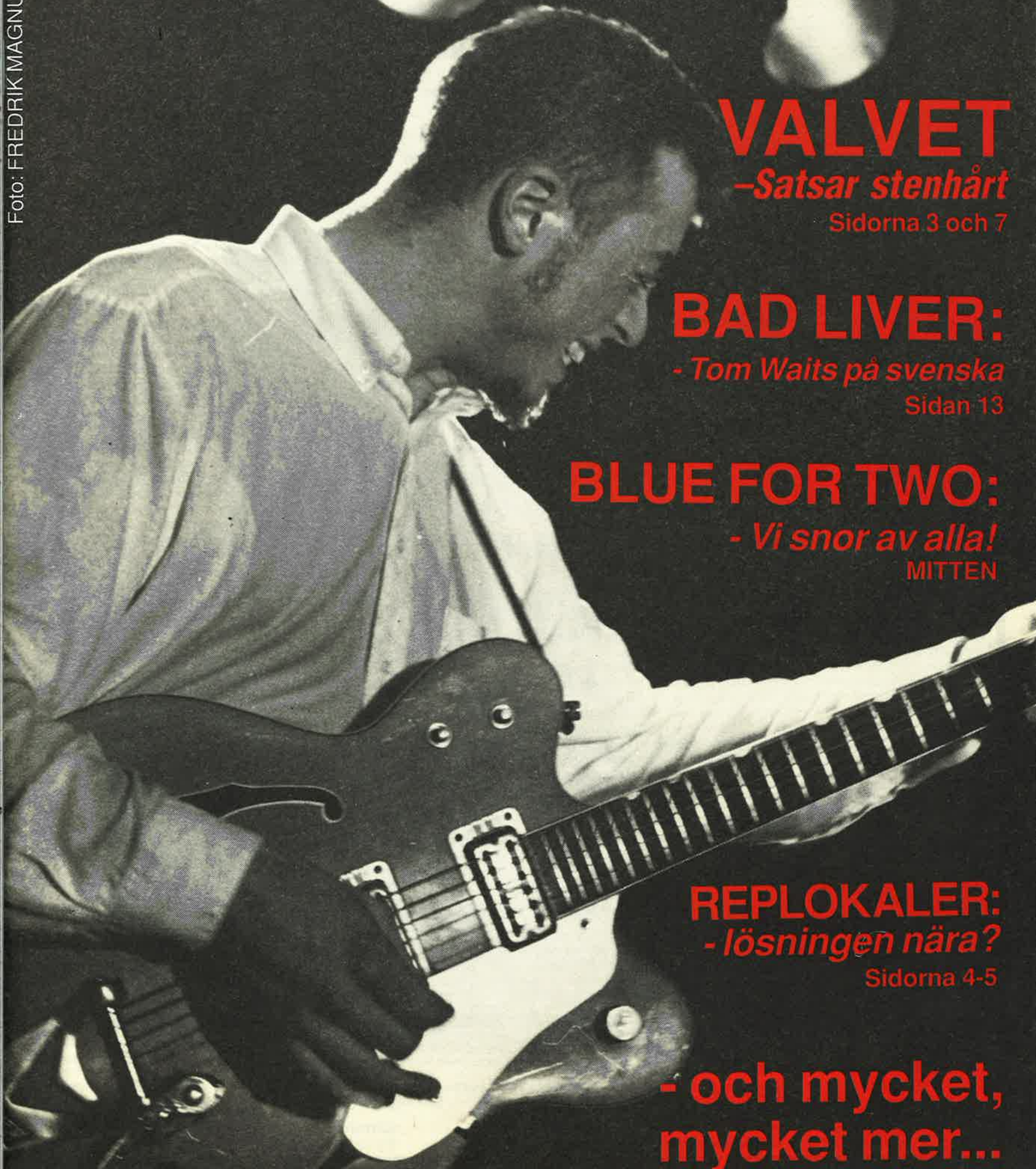

nummer fyra 1988

GRATIS!

AMIG

Foto: FREDRIK MAGNUSSON

VALVET

-Satsar stenhårt

Sidorna 3 och 7

BAD LIVER:

- Tom Waits på svenska

Sidan 13

BLUE FOR TWO:

- Vi snor av alla!

MITTEN

REPLOKALER:

- lösningen nära?

Sidorna 4-5

**- och mycket,
mycket mer...**

Musiken får gärna slå mot institutionerna

Idag har Valvet funnits några månader och den tiden har satt djupa spår i organisationen ARRG.

Vi har skaffat oss nyttiga erfarenheter som inte kunnat förvärfvas på annat sätt än genom praktiskt provande av teorier och idéer.
Och vi har lärt oss...

Premiären med *Borghesia* från Jugoslavien bjöd på många överraskningar. Vi hade ett fullsatt Valvet med en entusiastisk publik som tyckte njuta av den förprogrammerade syntmusiken. Det som framfördes live var sång, och ett och annat synttrummeslag samt ett bildspel som skulle illustrera innehållet i texterna. Såg man till bilderna tycktes innehållet vara helt fixerat vid våld, sex, fascism osv. I riksradios Lilla Bommen lyssnade jag på en intervju med bandet. Deras budskap var inte alls att förhålliga destruktivitet utan tvärtom!? Bland publiken tror jag inte många fattade detta, utan snarare det motsatta.

Måste respekteras

Tydligt finns en publik för en sån musik och det måste respekteras, dock vill jag påstå att liknande musik inte kommer att framföras hos oss speciellt ofta!

En annan överraskning var *Cosmic Psychos* från Australien som inte kom! Väl var det eftersom lokalerna gapade ödsligt tomma på Långgatan. Samma ödslighet rådde då *Droogs* spelade. Finska *L'Amourder* drog fullt hus och stämningen var på topp, men inte ens det lyckades vända den mest obehagliga överraskningen -månadens ekonomiska bakslag. På 7 arrangemang hade vi gått 16.000 kr back!

Lösningen till detta går att finna i t ex dålig marknadsföring, tveksamma band, för höga omkostnader, för dålig barförsäljning osv.

Men framför allt är jag benägen att dra slutsatsen att arrangemangen skulle gått ekonomiskt sett mycket bättre om vi kunnat servera starköl och vin!

Vid medlemsfesten hade vi ca 10 gånger högre omsättning än under övriga tillställningar.

Inte så enkelt

Nu är det inte så enkelt som att säga att öl och vinrättigheter är ett måste för rockmusik. Det är det definitivt inte så länge man har ideellt folk som ställer upp och jobbar på dagar, kvällar och nätter för att arrangemangen ska bli lyckade. Men för att få den publik som hittills besökt oss (medelålder 25 år) att återkomma så krävs möjligheter till utskänkning oftare än vad som idag är tillåtet. Som ordförande i ARRG vägrar jag lyssna till de röster som manar oss att ta in fler besökare än tillåtet, att servera starköl illegalt osv.

Ska man ändra lagar får man aldrig göra det genom att bryta dem. Man får helt enkelt anpassa sig till rådande bestämmelser och visa på en seriös verksamhet.

Men framför allt visa på det orimliga i hur rådande lagen slår, och med utgångspunkt därifrån starta nya diskussioner som kan skapa nya tolkningar av bestämmelser eller i "värsta" fall ändra lagen.

Rock är ingen fluga som står och faller med en föråldrad syn på den publik som tilltalas av musiken. Nej, rocken har funnits i minst 30 år och kommer att finnas med många generationer framöver!

ARRG jobbar för att ändra attityder och det har hittills visat sig vara verkningsfullt, så låt oss bara bli starkare av angreppen från de olika olyckskorpar som endast ser till egen kortsiktig ekonomisk vinning!

Blir förbannad

Nyligen gick man i GT ut med att det inte blir någon rock i Stallet. Många har undrat över detta och frågor har ställts, om vi har varit så dåligt insatta i turena kring kulturminnesförklaringen att vi inte räknat med att nuvarande ägare till Artilleristal-

let, skulle säga nej till ett bevarande. Ärligt talat blir jag förbannad över ett sånt påstående eftersom det späder på de fördomar som ständigt bemöter oss... vi kan inte organisera oss, vi vill ha starköl i replokalerna osv.

Vi är mycket väl medvetna om att nuvarande ägare BGB måste säga nej till ett bevarande, annars får de ju ingen ersättning för de utlovade löfena om att riva och få bygga kontor.

Hade man varit lite förutseende från GT:s sida hade man tagit kontakt med oss på ARRG innan artikeln publicerades och inte som nu, efter.

En annan artikel publicerades i G-P av krönikören *Joacim Berner*, numera avflyttad till storstaden Stockholm.

I sin artikel namnger han mig och ifrågasätter ARRGs kohandel med Göteborgs kommun. Han menar att rocken alltid har slagit mot institutionerna och borde alltså inte samarbeta med dessa. Vidare undrar han vad som skulle hända om vi dristar oss till att kritisera kommunen.

Om J.B. varit verkligt intresserad av frågan och vårt arbete skulle han finna att vi i ARRG-tidningen för en ständig diskussion om kommunens inställning kontra rock samt att vi ställt oss mycket kritiska till hur man satsar pengar vid replokalsbyggen i Hammarkullen.

Vidare tycker jag man ska göra skillnad på rockmusik och musikföreningars arbete. ARRG som musikförening har inget intresse av att styra musiken enligt någon "kommunal linje" som J.B. tycks tro, däremot har vi allt att vinna i ett samarbete med kommunen så länge inte orimliga villkor ställs!

Dessutom jobbar vi mycket seriöst och målmedvetet för att skapa förut-

sättningar för musik - rock, jazz eller vad du vill. Vad innehållet i musiken, som kanske skapas i reploklarena, rymmer ligger det inte på oss att styra. Den får gärna slå mot institutionerna.

Som tidigare påpekats har massmedia en stor och viktig roll som debattskapare, opinionsbildare osv. Men i detta ligger också ett stort ansvar! Speciellt när det gäller kampen för rockens överlevnad och musikens rättmätiga plats i dagens samhälle. Musik är inte något farligt som lätt leder ett samhälle till anarki eller liknande, inte heller så samhällsomstörtande som många tycks vilja tro.

Nej, musiken förenar människor antingen man är utövare eller åhörare, och detta är något att ta fasta på när det gäller utformningen av framtiden. Vi invånare på planeten Jorden skulle kunna ägna mycket mer tid åt att må bra (t ex genom att njuta av musik) än som idag, hitta på ofta meningslösa sysselsättningar för att få tiden att gå!

LEIF STRANDH

**ARRG -
RÄDDA ROCKEN
I GÖTEBORG**
1:a Långgatan 12
413 06 Göteborg
Tel 031-14 34 40

Ansvarig utgivare:
Leif Strandh

Redaktör:
Jörgen Westman

I redaktionen:

Zac Nouttimäki
Jonas W R
Anna Fredriksson

Foto:
Robert Lai

Cristian Odin
Layout:
Karin Andreén
Pierre Olsson
Sättning:
Peter Slonawski

Tryckeri:
Goterna AB Kungälv

**ARRG-tidningen
trycks på
oblekt, miljövänligt
papper!**

VI FORTSÄTTER ATT SATSA PÅ STANS BAND

ARRGs satsning på lokala band fortsätter.

I höst genomför vi tio konserter.

Radio Göteborg bandar och sänder samtliga spelningar i sin nya programserie "Rockfickan".

Något måste göras den saken var helt klar.

De lokala bandens svårigheter att fixa spelningar var ett, sedan länge, väl känt faktum.

För att råda bot mot detta föddes idén med T-roc. I samarbete med Draupner och genom sponsring av "Tänk ett slagfonden", TBV och Fritid Göteborg kunde sju konserter genomföras.

Lysande kritik

Arrangemangen rönt stor uppmärksamhet och fick lysande kritik i tidningarna.

Premiärspelningen gick till **Rising** och **Cross Mama** som följdes av konserter med **Frozen Eyes - Hypochondria**, **Psychotic Youth - Sonic Walters**, **William - Quashee**, **G-Konrad - Bara Barn**, **The Club - Rhyme** och på sista T-roc spelade **Roach** och **Overture**.

Redan innan sista konserter stod det helt klart att T-roc skulle fortsätta till hösten.

Radion sänder

Höstens T-roc körde igång den 20 oktober och fortsätter tio torsdagar framöver med avslutning den 22 december.

Radio Göteborg visade sig intresserade av idén och genom förhandlingar kom vi fram till att radion bandar samtliga tio konserter och sänder dessa nästföljande fredagar kl. 17:15 i den nya programserien "Rockfickan".

Ambitionen är att ge lyssnarna en bild av hur många bra Göteborgsgrupper det finns, i alla möjliga varianter och stilar, och genom en väl avvägd blandning av intervjuer och låtar ge banden en chans att nå ut till en bredare publik.

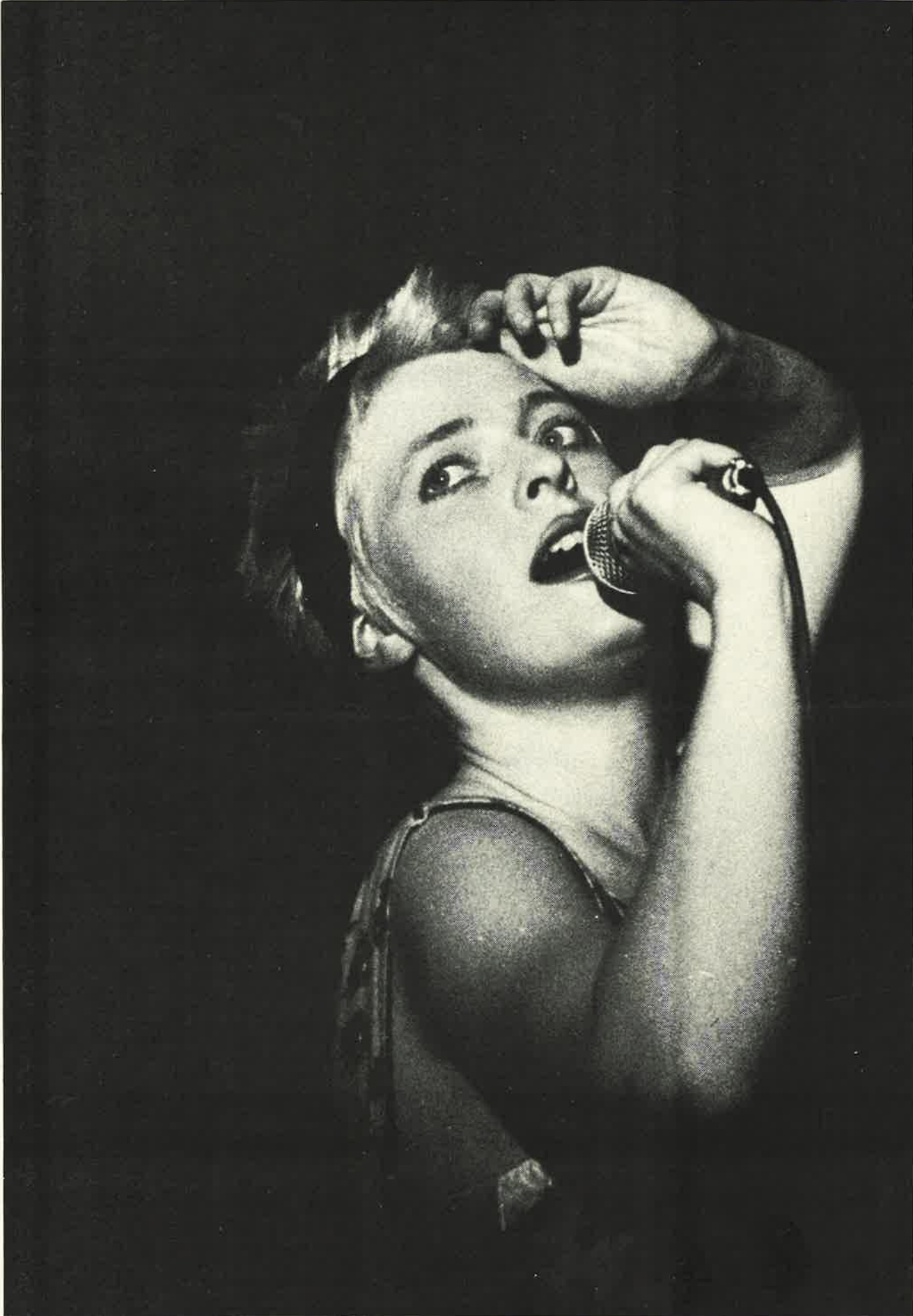
Radion står även för utbetalning av gager samt att banden får en kopia på sin konsert som exempelvis kan användas som demo.

Övriga kostnader täcks delvis av åtta olika studieförbund som står med som medarrangörer.

Himla skoj

Det är himla skoj att kunna erbjuda en sån grej till alla som vill spela och till den intet ont anande publiken och vem vet, nästa gång kanske vi kan sända arrangemangen i Källevisionen eller så.

Hur som helst, ni som är spelsugna och vill vara med när vi drar igång till våren igen, skicka in en demo och skriv gärna på en bit papper eller lik-

Incka Ullén och William hör till de band som gjort bra ifrån sig på T-Roc under november. Foto: FREDRIK MAGNUSSON

nande som ni kan komma över, lite om er själva hur ni blev till och sånt viktigt!!!

Skicka med tre fyra svartvita foton på bandet. Det under-

lättar för oss i marknadsföringen.

Skicka i tid

Det har varit lite knepigt att i

tid få fram bild och textmaterial från en del band (men slappisar finns det ju lite varstans) så därför är det bättre att hoppa över ån och slå Olle med grinden el-

ler hur det nu var. Skicka alltså in ert material till: **ARRG Första långgatan 12 413 03 Göteborg**

Vilken samling!

Union Carbide Productions live från CBGB's 10:e april 1988 kan ni finna på samlings-LP:n SWEDISH EXOTICA Volume 1 som Pet Sounds har gett ut tillsammans med Stockholms fanzinet Acts of Interstellar Torture (f.d. Lollipop).

Låten är "Maximum dogbreath". Även ett annat göteborgsband, SONIC WALTHERS, medverkar på plattan. "No lies" heter spåret, men har inte samma mix som b-sidan på kommande singeln "All in the world".

Det ryktas att Twice A Man skall börja inspelningen av en ny LP som förväntas komma ut nästa år.

Det ryktas även att Gasleben skall producera blivande syntkungen Lasse Falk som slår stort i Tyskland just nu.

Twice a Man har även gjort teatermusik till Emilia Galotti som just nu går på Dramaten i Stockholm. Det ryktas även att dom fått beställning på musik till William Shakespears pjäs En Midsommarmattsdröm.

Miss ej STRY & BABYLON BLUES avslutning på deras vinterturné. Var? Var? skriker du då. Jo, på VALVET i Göteborg så klart. När? När? skriker du då. Jo, den 10:e december.

Jönsson blir självkritisk!

Alias Smith & Jones har stora planer på gång. I november så åker den nya sätningen (ny gitarrist och klaviatur) ner till Tomas Gabrielssons studio utanför Hässelholm för att spela in en kommande singel.

Tomas Gabrielsson är mannen bakom b.l.a. Wilmer X, KSMB, Commando, Louise Hoffstens nya och även insomnade Nio Livs sista singel "Samma sak igen".

Enligt Jönsson så har A.S. & J. tidigare singlar "lätit skit!".

- Vi hade ingen självkritik och det fanns ingen i studion som vågade säga "stopp, det här är inte bra!".

Men med nya medlemmar så verkar det som om A.S. & J. nu har fått den stomme som dom tidigare saknat.

Om sen Tomas Gabrielsson är rätt person i fråga får nog framtiden utvisa.

Singeln är planerad att komma ut den 1:a februari och kommer att heta "Mannen som sålde världen".

Lycka till!

Hör av dig till Nestors om du vill spela gratis!

Nestors Bägare tänker ordna möjligheter för band och anöra att visa upp sig för "branschen" en gång i veckan på krogen.

Meningen är att banden/artisten ska komma dit och visa upp en liten del av vad man kan i ett kort program.

För detta betalar Nestors Bägare inte ett öre. Vad de kan erbjuda är att de ska skicka brev till resebyråer, tidningar, krogar, musikaffärer etc och tala om när du uppträder.

Har du tur kanske det kommer någon och tittar på just dig.

Men chansen verkar inte så stor, eller hur?

Inte nog med att de inte betalar någonting, de ställer inte heller upp med någon utrustning och scenen verkar vara i minsta laget. Eller vad sägs om 4 (fyra) kvadratmeter?

NU MÅSTE FLER

Medan klockan tickar för banden i Fryshuset har vi febrilt sökt lösningar på replokalsfronten. Dock har vi alltför ofta konstaterat att intet nytt är att rapportera.

Detta beror inte på inaktivitet eller ovilja från kommunens sida, inte heller på oförmåga från ARRGs sida.

Snarare konstaterar jag (även om jag ogillar att dra den slutsatsen) att en hel del otur (!) förföljt oss i vårt arbete.

ARRG har samlat sina trupper under målsättningen att förbättra musiklivet i Göteborg, vilket framförallt kräver fler replokaler och fler speltillfällen. När det gäller speltillfällen anser jag att vi lyckats mycket bra i och med att Valvet nu slagit upp sina portar för både publik och band.

Kan man erbjuda spelningar kan ju banden i vart fall få lite intäkter vilket förhoppningsvis leder till att de kan betala sina omkostnader för t ex replokal och utrustning.

Intressant hus

När det sedan gäller replokaler har vi undersökt fler alternativ. Genom ett intimt samarbete med Göteborgs kommun och det kommunala fastighetsbolaget Higab, dök hösten-87 ett mycket intressant hus upp ute i slakthusområdet.

Ett av slakthusen skulle säljas och där fanns stora utrymmen för replokaler. Tillsammans med Higab skissade vi upp hur stort vårt behov var och beslut togs på att huset skulle köpas in.

Kommunen skulle hjälpa till med driftbidrag så att kostnaderna för varje lokal skulle bli tämligen låga. Köpet gjordes upp mellan fastighetsbolaget och säljaren och man beslutade att kontraktet skulle undertecknas om ca en vecka.

Då tiden var inne visade det sig att säljaren gjort upp med en annan köpare, som erbjöd en större summa än Higab!

Framför ögonen på oss alla försvann ett mycket lämpligt replokalshus. Otur för oss och en förbannat dålig affärsmoral hos säljaren FrigoScandia!

Fick en tidsfrist

Under tiden har banden i Frysen fått en frist i och med att vi vunnit förhandlingarna om de felaktigt uppsagda kontrakten. Efter att Fritids Fastighets och Arrendebyrå hjälpt oss med den juridiska gången lyckades vi bli kvar där ännu ett år.

Då planerna runt slakthuset gick i stöpet och tidningarna gjort sitt till för att accentuera frågan hörde företaget Ö-gruppen av sig - man hade ett mycket lämpligt hus i Agnesberg.

Efter att förgäves sökt Agnesberg på kartan över centrala Göteborg lyckades vi finna området ute vid Angeredsbron!

Huset var borta

Dock bedömde vi det så intressant att vi, med representant från Ö-gruppen, besökte området. Väl på plats konstaterades att det lämpliga huset var rivet! Efter mycket ursäktande erbjöds vi ett annat hus i samma område.

Vi bildade en förening, som döptes till Illsk, för att organisationsformen skulle vara klar då vi tog lokalerna i besittning. Huset visade sig dock vara nyutrustat för kontor och skulle vi nu bygga om det till replokaler fick vi även ta kostnaden för allt det jobb som hittills lags ned. Detta omöjliggjorde en fortsatt diskussion eftersom hyrorna i huset skulle bli långt högre än t ex Fryshusets 1000 kr/mån.

Lurad igen?

Våra kontakter med Ö-gruppen sluta-

de med ett rivet hus och ett svindyrt alternativ. Lurade igen? Ja, i vart fall mycket klantigt och oseriöst handlagt av företagskedjan Ö-gruppen.

Efter dessa misslyckade försök att ordna replokaler åt Göteborgs band lämnade vår musikhusansvarig ARRG för sitt nuvarande jobb och jakten på lokaler lades tills vidare på is.

Vi hopades väl lite till mans att vi skulle få loss fler lokaler i Frysen, och faktiskt lyckades vi. Två nya lokaler öppnades och vi kunde minska replokalskölistan med 4 band! En liten seger för mänskligheten men ett gigantiskt steg för ARRG!

Huset brann upp

Mot slutet av våren-88 fick vi beskedet att Burås Fritidsgård skulle utlokalisera sin verksamhet och detta skulle kunna innebära en möjlighet för banden.

Vi satte igång arbetet med att undersöka kostnaderna för isolering av väggar och golv samtidigt som Fritid lovade ställa upp med en summa för kostnaderna.

Allt verkade för bra för att va sant då huset helt plötsligt brinner upp! Ja, fritidsgården brinner inte upp utan den lokal som verksamheten skulle flyttas till.

Våra planer gick därmed upp i rök - återigen ett misslyckat försök att ordna lokaler.

Hittills har vi alltså gjort tre mycket seriösa försök att lösa replokalsfrågan. Dock har samtliga misslyckats p.g.a tveksam affärsmoral, oseriöst handlande samt vansinnigt pyromandåd.

Vad återstå att säga? Jo, kampen för att få loss fler lokaler i Frysen kommer att intensifieras och det snarast!

Var på sin vakt

Fastighets AB Hamnstad köpte nyligen loss Fryshuset från AB Svenska Fryserierna med baktanken att den ljusgröna betongklumpen skulle rivas till förmån för kontor.

I somras togs deras begäran upp i byggnadsnämnden där Stadsbyggnadskontorets tjänstemän föreslog att huset skulle rivas.

Motiveringen var att Fryshusets otidsenliga fasad utgjorde en belastning för området.

Man menade att det vore bättre att var- samt smyga in områdesanpassade kontorslokaler (Hick!). Detta föreslogs trots att kommunens bevaringsprogram föreskrev annat!

Dock var politikerna i byggnadsnämnden på sin vakt och markerade starkt att Fryshuset inte fick rivas.

Får inte rivas

Eftersom huset nu inte får rivas och stora ytor idag står tomma ska vi nu upp- vakta Fastighets AB Hamnstad för att få loss fler lokaler i huset.

Rimligen bör man vara intresserade av detta eftersom huset endast står och kostar pengar i dagsläget.

Ett annat ess i ärmen är att Frysenbanden inte heller denna gång fått en korrekt uppsägning av sina kontrak-

För att få grepp om hur stort dagsbe- vet av replokaler är måste vi aktualisera vår replokalskölista snarast. I dagarna går ett brev ut till samtliga som idag står upp- satta på listan med en förfrågan om ni fortfarande söker lokal.

REPLOKALER FRAM!

MAMA, MAMMA
JAG SÅGA MUS
E, VET DVYND,
DET ÄR EN
REFITTA I
AREN?

Om ni vill ha en replokal i de här trevliga lokaliteterna måste ni höra av er till ARRG å det snaraste. Alias Smith & Jones på bilden ovan har flyttat här
Foto: LARSERIK LINDEN

ifrån...
VILL NI STÅ KVAR MÅSTE NI ALLTSÅ ANMÅLA ERT INTRESSE. Vidare uppmanar vi dig som läsare att snarast höra av dig till oss på ARRG om du är intresserad av replokal i t ex Fryshuset. Vi har även ett annat Fryshu-

sprojekt på gång, men mer om det senare.

Tack kommunen

Till Göteborgs kommun vill jag avslutningsvis rikta ett stort tack, eftersom

ni så föredömligt ställt upp bakom oss i jakten på replokaler. Ännu har vi inte nått fram men med det samarbete vi hittills haft kan vi i längden inte misslyckas. Replokaler behövs för att Göteborgsbanden ska få chans att repetera sin musik

mer seriöst och regelbundet vilket definitivt kommer att leda till att musikklimatet i stan förbättras.

LEIF STRANDH

DE GÖR MODERN

Bilting, Karkowski, Rune Lindblad och Mandolini. Säger det dig någonting?

Jaså inte, då kan det bero på att dessa människor och många många fler håller på med någonting som journalister är rädda för.

Nämligen modern konst i form av MUSIK.

Radiums ljudkonstnärer använder sig av organiska ljud, digitala ljud, ackustiska instrument, rent eller i kombinationer.

1986 hade Radium sin första datafestival här i Göteborg. Under hösten 1988 var det tänkt att det skulle bli en datafestival till, men nu har denna skjutits fram till våren 1989.

Enligt Michael von Hauswolf kommer elektronmusiken ursprungligen från den seriösa musiken. Utvecklingen har hela tiden pekat åt att fortsätta med hjälp av elektricitet.

Rockmusiker har t.ex. under de senaste tio åren gått över till att laborera med elektroniska ljud, säger Michael.

Att Radium kan och har råd att ge ut plattor med till exempel **Elggren**, Rune Lindblad, Bilting och Karkowski beror på att de dels får bidrag från Statens Kulturråd och dels att banden eller artisten är med och pröjsar en del själva. Målet är dock att den bredare musiken skall kunna finansiera den smalare.

- En LP kostar cirka 20 000 kronor att göra och säljer artisten 1000 exemplar under tre år går plattan ihop, säger Michael.

Dålig information

Trots att det finns ett väldigt stort intresse för denna musikart i Sverige är det dåligt med information.

- Många journalister vägrar att skriva om något de tycker är svårt, säger Michael. Många är också rädda för att ta itu med den.

- Speciellt Camilla Lindberg på Expressen. Hon har aldrig recenserat en dataplatta. Michael efterlyser alltså att seriösa musikkritiker skriver om modern musik.

- De borde anstränga sig, menar han.

Vill man ha reda på vad som händer på den moderna musik-

fronten får man gå till utländska tidningar.

- I Sverige finns ingen tidning som regelbundet skriver om denna musik. Slitz skriver ju på sin höjd om **Independent** och **Foetus**, menar Michael.

Frankrike, Västtyskland och Italien svämmar fullständigt över då det gäller utbudet av ljudkonstnärer.

- Där har de även intelligenta och duktiga kritiker. Dessa kritiker har också möjlighet att kunna skriva eftersom det finns tidningar som behandlar detta ämne, menar Michael.

Det verkar som sagt ganska hopplöst att få reda på om det kommer något nytt. Får man inte tag på utländska tidningar är enda chansen att knalla iväg till importbutiken och leta efter skivor.

Det som gör denna musikart så speciell är att ljuden kan få en att komma i många skiftande sinnesstämningar. En del konstnärer arbetar för att förmedla en obehaglig känsla, medan andra jobbar för att ge lyssnaren något vackert.

På framfart

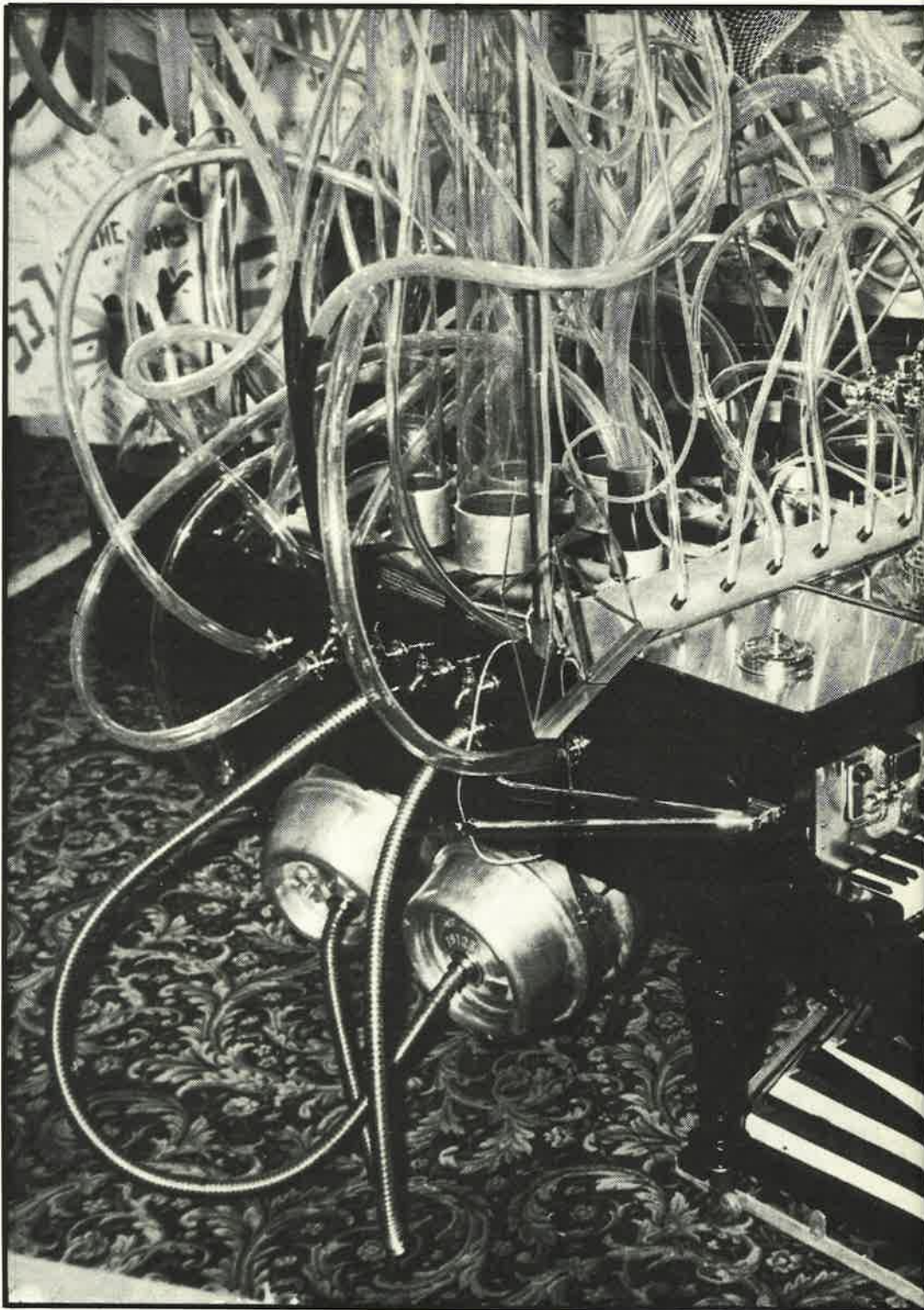
Att musiken är på framfart märker man inom all slags ny musik. De senaste tio åren har så gott som alla band använt sig av elektroniska ljud. De använder det som effekter, eller bara för att ge musiken ett annat sound.

- Men, men, suckar Michael. Jag funderar på att ge ut någon slags Fanzine-tidning om just denna musik, så att någon gör det i alla fall.

Han tillägger också att Slitz kunde haft en spalt eller halvspalt om modern musik i varje nummer.

- Det skulle höja tidningens läsvärde en hel del.

ANNA FREDRIKSSON

Man behöver inte ha så här konstiga maskiner för att göra kött lättare.

Nu ska Valvet bli ännu bättre

Valvet har haft en mjukstart i höst med bl.a. The Creeps, L'Amourder, Borghesia, Jonas Hellborg, Thin White Rope, Droogs, Psychotic Youth och Pushtwangers, + alla T-Rocband som Radio Göteborg har spelat in och sänt över etern.

Men från och med 1989 så kommer utbudet att bli större och bredare på Valvet. Bl.a. så planerar vi en eller flera HIP HOP-kvällar med både svenska och utländska band. Vi kommer även att ha många aktuella och intressanta band med tonvikten på svenska förmågor.

Vi tänker försöka hålla så lågt inträde som möjligt med ett pris kring 65 kr.

Så slut upp på Valvet! Ju fler ni är som kommer desto större möjlighet har vi att erbjuda bra band till ett överkomligt inträde.

Missa ej heller våra medlemsfester.

Du kan bli medlem genom att sätta in 50 kr på postgiro 22 68 94-4 (adressen till ARRГ finns längst ner på sid 2). Då får du medlemskortet hemskickat på posten och även ARRГ-tidningen. Fyll i namn, adress, tel.nr och födelseår, så får du decemberrumret och hela 1989 gratis!

Du kan även komma upp på vårt kontor och köpa medlemskortet direkt.

Valvet program för december:

8/12	T-Roc: Cross Mama + Crossfire
10/12	STRY & BABYLON BLUES + förband
15/12	T-Roc: Quashee + vakant
17/12	Clubkväll (medlemsfest): 2 vakanta band
22/12	T-Roc: vakant
26/12	Clubkväll: vakant

L'Amourder från Finland hör till de mest uppskattade banden på Valvet.
Foto: KATARINA SANDSTRÖM

E
ban
F

KONST AV LJUD!

- från "Hajen-film" till yttre rymden

stmusik, men det under-

orghesia från Jugoslavien hör till de mest omskrivna den på Valvet.
Foto: BENGT KJELLIN

Så skall en glad amatör bekanta sig med den omtalade datamusiken.

Efter att ha blåddrat lite i skivhögen, bestämmer jag mig för att börja med veteranen Sten Hansson. Han är ju i alla fall femtio-tre år, så det kan ju inte vara så farligt.

Men ack vad man kan bedra sig. Hade det funnits en film till denna musik, skulle det vara den värsta, råaste och grymmaste psykterrorfilm som någonsin existerat.

Plattan består av ett otal ljud och en tjej som stönar och kväder i vända.

Tänkarna förs automatiskt till ett sinnessjukhus med vita korridorer och stela forskare som använder sig av människor i stället för djur till försök.

Usch vad hemskt. Nästa platta blir "INVENTIONEN" av Mandolini, Schaeffer och Kang. Denna är något mjukare och mer musikalisk än den förra.

Hela plattan kännetecknas av pianomusik.

Kang börjar med en ton på pianot, som under hela låten är som en påminnelse om att det var det ljudet som var först.

Schaeffer däremot använder sig av stereoljud som vandrar mellan högtalarna.

Mandolini är drömmande och lugn, men i ett stycke låter det som ett flygplan är på väg att krascha. Flygplanet klarar sig och försvinner ut i intet. "Inventionen" är en harmonisk skapelse som jag varmt rekommenderar till de oinvigda.

Raskt över till nästa, "GOTHENBURG 86-87" Detta är en LP som innehåller många låtar av göteborgsmusiker. Namn värda att nämnas är Chips Kiesbye, Nils Wohlrabe, Biltung och Henryk Lipp.

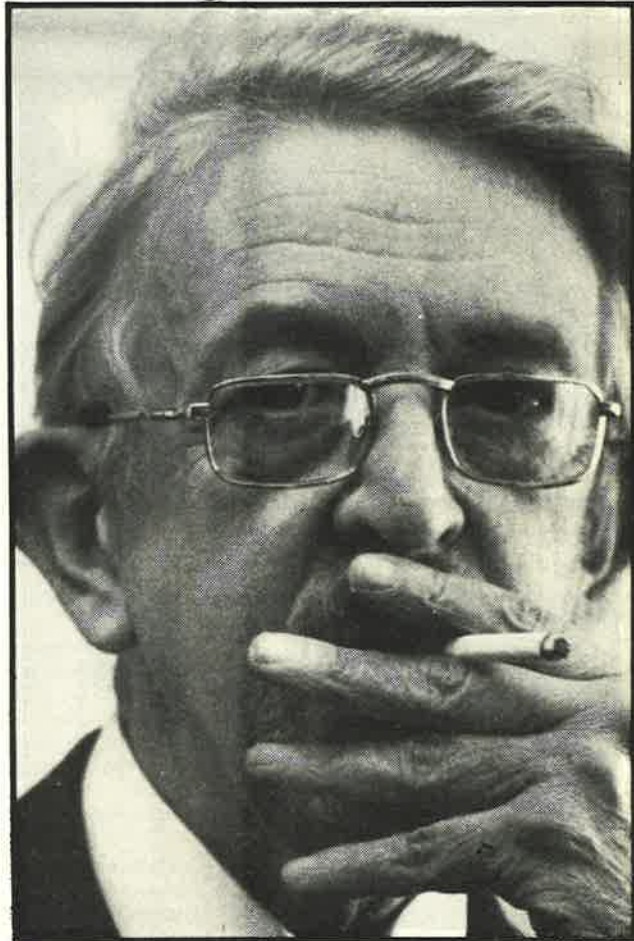
Nils Wohrabes låt låter som ett rockband som spelar under vatten. ...och Henryk Lipp!!! Han ger en romantisk pianolåt på cirka en minut. De återstående 20 sekunderna består av hack och det ljud som man så väl känner till. Nålen ligger på skivtallriken.

Första tanken var - Herregud, redan ett jack!!!

Chips Kiesbyes låt kunde vara tagen från något liknande en "Hajenfilm".

Radium har givit ut denna platta och de har också gjort "GOTHENBURG 84". Också denna består av ett antal göteborgsmusiker.

Bland dem kan nämnas Ulrich Hillebrand, Michael von Hausswolf och Johan Söderberg.

Om det funnits en film till Rune Lindblads musik hade det varit den råaste och grymmaste psykterrorfilm som någonsin existerat.

Foto: LARS SUNDESTRAND

Ulrich Hillebrand gör kaosartad musik, men Michael von Hausswolf gör vackra saker.

Ulrich Hillebrands verk består av röster och kaosartade ljud. Bakgrundsljudet är som tandvärk; molande och lite oro-väckande.

Johan Söderbergs låt består också av röster, som avslutas som ryckningar. Efter en stund försvinner rösterna och ljuden blir hela tiden snabbare och fler.

Hausswolfs låt är byggd på något som påminner om hjärtslag. Emellanåt kommer små knäppningar. Tankarna förs till någon yttre rymd och okända mål. Låten är alltigenom skön att lyssna till. Ligga på golvet och bara slappna av.

Återigen till utländska artister.

Dennis Smalley, Kjell-Inge Stevensen och Philippe Ménard. LP:n heter "FLYKTINGEN ELECTRONIC MUSIC COMPETITION 1975". Den påminner lite grand om "Inventionen", men pianot har bytts ut mot lugna industriljud.

Detta var vad en nybörjare tycker om ny och modern musik. Intresset har definitivt vaknat och man vill höra mer av den här konsten. Men, var finns informationen? Måste man vänta tills Michael von Hausswolf ger ut sin fanzinetidning?

ANNA
FREDRIKSSON

Stonefunkers rullar vidare!

Stonefunkers pekar finger och drar västerut.

Det rör på sig i Göteborgs musikliv. Bland annat för "Stenfunkarna" som efter maxi-singeln "Turn it up" stadigt har ökat i popularitet.

Efter ett otal spelningar runt om i landet har turen nu kommit till TV:s "enda" rockprogram - GIG.

ARRG tyckte att det hela lät väldigt intressant och tog tillfället i akt och intervjuade slagverkaren Jean Louise för att få reda på lite mer om framtiden.

Att Stonefunkers är ett väldigt amerikaniserat band har nog de flesta redan märkt, och det var just efter en vistelse på ett år i USA som bröderna Emrick och Torsten Larsson samt David Selvert fick smak för funk och hip hop. Att det sen tog fyra år att komma fram till vad dom är idag förklarar Jean så här:

- Vi ägnade tre år att lära oss våra instrument och ett år att spela musik.

Att Stonefunkers är relativt

ensamma i Sverige om sin stil tycker Jean är både positivt och negativt. Positivt i att dom får vara ensamma om spelningar, men även negativt;

- Det finns inget band att se upp till eller att se överhuvudtaget!

Men det taskiga klimatet verkar inte påverka skivutgivningen direkt. Den kommande singeln kommer att gå i samma anda som föregångaren "Turn it up" med skillnad att ljudbilden nu är mer utrensad och mer genomarbetad.

Mot USA!

I samband med att "Control" släpps skall Stonefunkers spela in en LP som sen släpps i april. Att Stonefunkers länge har haft ögonen på det stora landet i väst ter sig självklart när man hör deras musik, och i april går planerna i lås. Efter att ha samlat pengar från spelningar under hösten har dom nu fått råd att uppleva det soliga Californien på plats.

- Dom har gager på 10.000:- däröver!, sa Emrick till mig vid

ett mindre passande tillfälle att beskriva i denna blaska. Och av just den orsaken säger Emrick, eller M-Rock som han kallas, har allt oftare fört tankarna till att flytta över permanent.

Något stort

Att dom samtidigt har ett engelskt promotionbolag som jobbar på att fixa fram ett "Major" kontrakt åt dom visar än en gång att något stort håller på att hända.

En annan orsak är enligt Jean göteborgs taskiga musikklimat. Han säger att Göteborg måste komma ifrån "Fritidsgårds-känslan", och det förklarar han så här:

- När skall hela tiden veta vad som är bäst för en. Vi vill kunna gå ut och ta en öl och samtidigt se ett bra band.

Om allt kommer att gå efter Stonefunkers uppsatta plan så kommer dom nog också att kunna göra det - dock ej i Göteborg om politikerna får som dom vill...

JÖRGEN WESTMAN

Nonsens!

Visst lilar Roffe.

Att Roffe Wikström har lagt av är nonsens. Ännu ett försäljningstrick?

Att han har lämnat Hjärt-slag bakom sig är visserligen sant men han fortsätter ändå som soloartist.

-Har du fler svåra frågor?

Har ni Lädernunnans singel "Ensam i natt"?

Ja, alltså inte originalet utan den nypressade upplagan som det lilla bolaget SISTA BUSSEN gav ut förra månaden?! Då kan du skatta dig lycklig därför att Jonas Almqvist har satt till juridiska åtgärder och fått de resterande exemplaren av upp-

lagan indragen!

Kontakten i 'Nunnan' tycks inte vara den bästa.

Vi ringde upp gitarristen och producenten Bengt "Aron" Aronsson för en kommentar;

- Ah fan, jag vet ingenting överhuvudtaget om det! Har du fler svåra frågor?

När Pushtwangers gästade Göteborg fick vi höra många historier om deras Europaturné. Bland annat att basisten Zeke tvättade alla T-Shirts i 90 grader och lakanen i 40.

Han hade visst blivit lite förvånad då han plockade ut små, små tröjor och sedan skitiga lakan.

Det är inte alltid så lätt att tvätta tydigen.

I februari kommer ett nytt Radiumband ut med sin första LP. Bandet heter Still Born och kommer från Göteborg.

De spelar en ganska deppig rock med klara influenser från Black Sabbath. Man kan också märka en svag touch av Sators första LP "Wanna start a fire" och lite av tidiga Sisters of Mercy.

Hur detta låter på skiva får vi alltså inte höra förrän i februari.

Non Stop satsar på "poesi-jeppen"

Att Non Stop håller på och byter profil märks inte bara på att Jönsson blivit självkritisk.

Nu har dessutom Non Stop 'sajnat' den kände "poesi-jeppen" (som Jönsson uttrycker det) Jonas Gardell för ett kontrakt på två år.

En live-LP med denne Gardell skall spelas in under två dagar i december, närmare bestämt den 9 och 10:e.

Inspelningen kommer att äga rum på Kulturdepartementet och Jonas Gardell kommer att läsa dikter och sjunga till akompanjemang av Kim Hedås som kommer att spela bl.a piano och fiol. Men som Jönsson säger:

- Man vet aldrig vad som kan hända! LP:n är planerad att komma i samma veva som Alias Smith & Jones singel d.v.s 1 februari.

Non Stop har även planer på ännu en poesi-platta. En samlingsplatta med kända och okända poeter, men mer om det vid ett annat tillfälle.

En var för normal, och en ville inte, så var de bara tre.

UNION CARBIDE

RE-PRODUCTION?

Att Union Carbide på scen låter som en kvinnas skrik i födsloverkar styrt genom en fuzzad wah-wah pedal har tydligen även satt sina spår i bandkemin.

Först hoppar basisten Per av strax efter första LP:n släpps, sen sparkas basisten Adam ur bandet (han var väl för normalt funtad) samtidigt som gitarri-

sten Björn hoppar av och på igen av bara farten.

Det senaste är att Per är med igen på bas och att Björn slutligen har hoppat av för gott.

Samtidigt så har U.C.P. spelat in halva sin kommande LP för Radium och med denna genomströmning av medlemmar så skall det bli intressant att se hur slutresultatet blir...

Hur går det ihop Freddie?

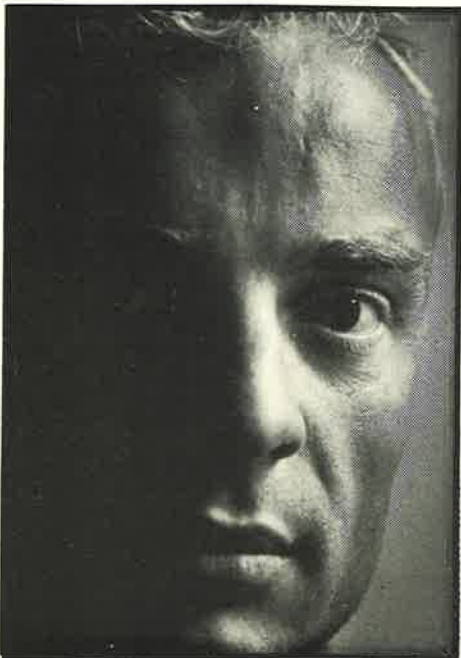

Berätta sanningen!

Blue For Two åker ut på turné och har turnépremiär i Köpenhamn den 1:a december.

Det konstiga i det hela är att rykten säger att Freddie Wadling + medlemmar ur Lädernunnan, Raw Ramp och insomnade coverbandet Killers skall ha premiär med sin nya supergrupp Mobile Slaughterhouse (eller Whorehouse eftersom Herr Wadling inte har bestämt sig om namnet än) på den stora Aidsgalan på Scandinavium samma dag.

Hur går det ihop?

Jonas Gardell + Non Stop = SANT!
Foto: ELISABETH OHLSON

This is an ex-Nio Liv.

Nio Liv lägger ner

Att nyheten om Nio Liv's splittring råkade utgå från förra numrets notissida ber vi om ursäkt för.

Tydligt blev det för mycket slit och för lite framgång för att kunna hålla ihop bandet.

Gitaristen "Perra" fortsätter dock tillsammans med "Böna" på trummor under namnet **Vegetable Friends** med gammal god slamrig Parlophone-pop.

Frontmannen **Jens** (hans riktiga namn) och "Bubbe" har köpt en synt

tillsammans för att slippa andra musiker och håller just nu på med att leka och lära sig hitta alla knapparna.

"Anus" har köpt en dator (!) och jobbar med ex GLO medlemmen **Malcolm Net**, och slutligen har **Göran** slagit sig ihop med **Staffan** (Slottskogen brinner) **Ahlbom** och gamle **Abcess Exil** medlemmen **Stefan Karlsson** + **Tomas** från gamla **Slobobans Undergång** (numera i **Glenn-Yngves**) under namnet **Reser**.

Publiken smälter för Ice Age?

Å-å-å-tjejer! Å-å-å-tjejer!

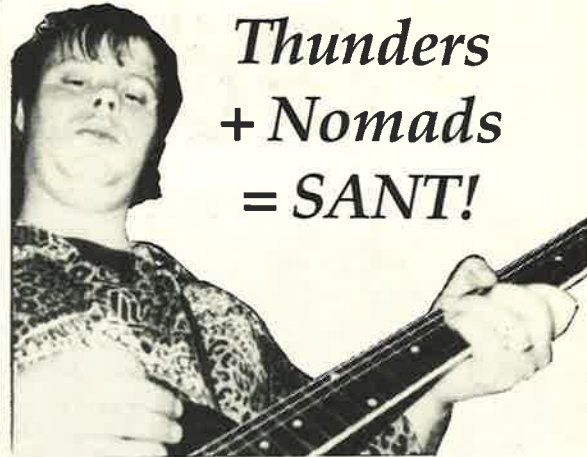
Tjej-Metallica bandet Ice Age har brutit sitt samarbete med den legendariske **Kim Fowley**.

Orsaken är enligt Ice Age's kontaktman **Anders Ahlbäck**, att Herr Fowley inte passade Ice Age's önskemål men poängterar samtidigt att bandet inte försöker spela "viktiga" utan vill bara att allt skall vara rätt redan från början.

- Jag vet att Ice Age har potential att nå långt samtidigt som vi är rätt gröna i branschen, och det är ju faktiskt så att 9 av 10 band blir blåsta och vi vill vara det 10:e!, säger Anders.

Efter Ice Age's korta Sverigeturné har spelplanbuden haglat över dom men innan nåt av dom tas i bruk så sticker bandet över till England för en turné på fem konserter med b.l.a. ett stopp på legendariska **Marquee**.

Efter England så avslutas resan med två konserter i Holland.

Hasse Östlund har vaknat ur sin dvala.

Sveriges gamla garagekungar **The Nomads** har tydligen kommit ur sin dvala och firar detta med att ge ut en singel. "Fire and Brimstone" heter A-sidan och är ursprungligen en **Link Wray**-låt (mannen bakom instrumentallåtar som **Ace Of Spades**, **Rumble** m.f.), ännu en cover alltså.

Det verkar som om Nomads har fastnat än en gång i cover-träsket...

B-sidan är däremot ett eget verk av gitaristen **Hasse Östlund**. Jag antar att Hasse fortfarande är nergrävd i sina **H.P.Lovecraft**-böcker, eller vad sägs om titeln "Wall of the dolls".

Den stora överraskningen är att på B-sidan medverkar också den legendariske (av olika orsaker som inte bör nämnas i detta sammanhang) gitaristen **Johnny Thunders**.

Det skall bli högst intressant att höra resultatet av detta samarbete!

Intressant

Henryk Lipp har som vanligt många järn i elden. Det senaste är samarbetet med Malmös kanariefågel **Stry**. Enligt Henryk så fungerade han mer som rådgivare än som producent.

- Det beror på att Stry har en väldigt egen vilja. Jag spelade mest keyboard och gav råd...

Det skall bli väldigt intressant att få höra hur detta samarbete i Music-a-Matic studion förlöt. LP:n är enligt Henryk i skrivandets stund nästan klar och kommer att släppas på MNW.

När förtäljer dock inte historien.

En spännande Kanarie.

Sonic Walthers väntade singel "All in the world" / "No lies" har blivit fördröjd p.g.a att bandet vill gravera om B-sidan.

- Nu finns det inget mellanregister, det låter skit!, tycker **Bjarne**, basist i **Sonic Walthers**. Nytt releasedatum är 16 januari.

Spela in din egen rockvideo på Valvet

Nu drar **ARRG** igång **VIDEO**-verksamhet, vilket betyder att ni kan spela in er egen **VIDEO**-demokassett. Rent praktiskt är det tänkt att vi i huvudsak skall spela in live-**VIDEO** med ett bra 2-kamera system, men det finns även utrymme för att göra playback-inspelningar.

För att få reda på om det överhuvudtaget finns något intresse för det här hos den stora musikermassan här i Göteborg, med omnejd, vill vi gärna att ni/du hör av er.

Ring därför till **Johan** Tel: 15 55 22 (kvällstid) så får du reda på mer detaljer.

WILLIAM (se demorecensioner) har nu fått klart med **Non Stop** och släpper sin första singel i månadsskiftet februari / mars. Enligt bandet själva så blir A-sidan en låt från deras förra demo (se nr 1) som heter "Stawberry Boy". Vi här på redaktionen hoppas ändå att "Genom din mun", som har legat högt på Lilla Bommens 'spränglista', blir A-sida.

ROCK
onsd kl. 20

VÄLKOMNA
Trenchtown
KARL JOHANSGATAN 16 TFN: 42 88 20

ON THE ROAD

7/12 **GIANA NANINI**
Konsert huset

8/12 **CROSS MAMA** och
CROSSFIRE Valvet
PETER ALMKVIST och
NIKLAS ROMAN
Nefertiti

9/12 **TASTE OF BLUES**
7:ans ölhall
BENNY BAILEY och
ÅKE JOHANSSON TRIO
Nefertiti

10/12 **STRY & BABYLON**
BLUES + 1 Valvet
AGORA BRASIL Nefertiti
KAJSA GRYTTE &
MALENA JONSSON
Kåren
TRAD-JAZZ 7:ans ölhall

Mr. BO & THE BOOSTERS Akropolis

11/12 **ULF LUNDELL**
Lisebergshallen

12/12 **BENNY ANDERSSON o.**
t.o.m **ULF BANDGREN**
15/12 Nefertiti

14/12 **ALIAS SMITH & JONES**
Café Trenchtown
NYMAN BAND
7:ans ölhall
(Let a woman in and...)
DO THE POPCORN
Valand

15/12 **QUASHEE + 1** Valvet

16/12 **ULF WAKENIUS**
GROUP
Nefertiti
CROSSROAD BLUES
7:ans ölhall

SNEAKY PETE'S
Akropolis

17/12 **ULF WAKENIUS**
Nefertiti
CROSSROAD BLUES
7:ans ölhall
KING GEORGE R&B
Akropolis
SATOR och
BLUE FOR TWO Kåren

18/12 **YNGWIE**
MALMSTEEN'S
RISING FORCE
Lisebergshallen

19/12 **SNEAKY PETE'S** Valand

20/12 **EUROPE** Scandinavium

22/12 **T-ROC:** Vakant Valvet

22/12 **(Let a woman in and...)**
och **DO THE POPCORN**
28/12 Valand

29/12 **LATIN LOVER &**
och **HECTOR BINGERT**
30/12 Nefertiti

På **GILLESTUGAN** kan du varje måndag lyssna på olika 60-talsband, på torsdagar spelas det jazz och på söndagar är det viskvällar.

I baren på **NEFERTITI** kan man lyssna på levande musik måndag - torsdag.

TRENCHTOWN CAFÉ har levande rockmusik varje onsdag.

Tyvärr så har januaribokningarna inte blivit officiella ännu på dom olika musikresturangerna / klubbarna i stan. Därför täcker kalendern bara december...

Göteborgs dynamis

Henryk Lipp påverkas och snor av alla när han gör musiken till *Blue for Two*, Göteborgs dynamiska duo där...
Foto: ULLRICH HILLEBRAND

Freddie Wadling är den andra halvan.
Foto: ANNIKA SÖDERHOLM

B.F.T.

Den gula eftermiddagssolen lyser in genom det något lortiga fönstret ner på soffan där Henryk sitter och berättar;

- Jag har spelat piano, var klassiskt skolad, i Polen sedan jag var sju år gammal. Jag flyttade till Sverige när jag gick i grundskolan. En dag blev jag ombedd att spela lite piano på en kabaré som vi hade på skolan. Man tänkte väl att "vafan det är väl inga problem" jag hade ju

"Jag har alltid gillat det som haft med råhet att göra"

ändå spelat i en jävla massa år. Jag gick alltså med på det och då visar det sig att jag inte kunde ta en enda ton på egen hand. Det blev några klassiska stycken istället, lite "Für Elise" och sånt där.

- Det kändes ju lite fånigt, men jag upptäckte då att jag inte kände till mitt instrument särskilt väl, dvs jag kände bara en sida av instrumentet. Dessutom, i Polen hade vi en väldig press på oss. Man spelade ofta på konserter och olika uppvisningar. När jag kom hit så fanns det inte alls samma disciplinkrav. Det fanns liksom inga utmaningar... jag tyckte att jag

Det är en av vinterns första dagar. Jag fryser inte. Jag sitter nämligen inomhus, närmare bestämt i en soffa i studion Music-automatic, som drivs av Henryk Lipp.

Vi sitter och pratar om lite av varje, men mest om musik.

Göteborgs dynamiska duo, *Blue for Two* - där Henryk spelar piano, producerar och skriver den mesta musiken och Freddie Wadling skriver texter och sjunger - har nämligen släppt sin andra LP: "Songs from a pale and bitter moon".

"flöt ut".

Nära lägga av

- Om man skall lära sig att behärska någonting - ett instrument tex - så måste man ju dedikera en väldig stor del av sitt liv åt det, och när jag i princip inte tyckte att jag kom någon vart med pianospellet längre så var jag nära att lägga av ett tag.

- Nåja, sedan bildade vi ett band i skolan, det var visserligen lite bökiigt då jag fick konkurrera med elinstrument med mitt piano. Men, i och med att jag bildade det där bandet så upptäckte jag att just den där motsatsen till att spela klassiskt var ju att lära sig musiken vertikalt - istället för horisontellt. *Blue for Twos* musik är ju som den mesta rock/jazzmusiken byggd väldigt mycket på ackord, som man sedan lägger en sångmelodi på. Klassisk musik bygger ju mer på melodier och stämföring osv.

- Det var det jag lärde mig: Att börja tänka i ackord istället för bara melodi, ja melodislingor.

Övade bluesgrejer

- I Polen var man ganska långt ifrån rock-musiken. Det man lyssnade på fick man höra genom radio - dom spelade mest vanlig, väldigt vanlig hitlistemusik, *Stones* och *Beatles*. Den första plattan jag köpte när jag kom till Sverige var med *Jimi Hendrix*.

- Jag lyssnade väldigt mycket på den. Jag har alltid gillat blues; och satt faktiskt och övade bluesgrejer i ett ljudisolerat rum när jag gick i skolan. Jag har alltid gillat det som haft med råhet att göra, eller åtminstone sånt med en stark känsla i.

- Då tog jag väl inte musiken på så stort allvar, jag skrev låtar - jag har alltid gjort låtar,

och det blev ett sätt att uttrycka sig på.

- Jag var rätt förbannad när jag gjorde den här plattan. Nåja det fanns en massa energi som jag ville få ut. Det finns väldigt mycket energi i sättet vi spelar på och i sättet vi tillverkar det på. Vi använde tex mycket distortion överallt, det är liksom inget "snyggt" ljud.

Humor och distans

- Vi försökte överföra kraften som kommer live till vinyl i studion. Den här plattan är produkten av det här experimentet som Freddie och jag gjorde - vi spelade låtarna först live och sen så gjorde vi dom på skiva. Hur vi lyckats får jag väl se om ett tag, när jag fått mer distans till plattan.

"Det våldsamma-re har blivit våldsammare och det lugna lugnare"

- Vi började spela in den redan förra sommaren. Vi lade på grunderna då, och sedan fick det liksom ligga och mogna. Det finns en jävla massa humor i den här plattan... en jävla massa distans, berättar Henrik och förklarar att de har försökt att "sträcka ut det lite..."

Fler kontraster

- Jämfört med vår första platta så tycker jag att det våldsamma har blivit våldsammare och det lugna lugnare. Det finns fler kontraster på vår senaste LP.

Det våldsamma spelar live, till vin

- Jag gillar när något sätter sin prägel på en låtskrivare, och jag gillar när karaktär, säger Henryk då jag nästan tyckt mig se en del kontraster, viss väldigt suggestiva, tunga, medan så dra gränser till rena soulen med så nästan rena Motown-aktiga köror.

- Jo, jag gillar backin Dessutom tycker jag att det var bra sätt att få fram dynamiken, att fånga in de olika partier i låtar mänskligt och det gör det till en mot syntarna.

Irrationella bitar

Jag frågar om han annars använt av syntar och får svaret;

- Jo, men det är faktiskt både och. Na är t ex spelade på många låtar, på en kombination av vanliga trum och cymbaler. Jag tycker att syv massa frihet, men musiken bygger till upplevelse, och jag vill ha med av de här irrationella bitarna så. Därför använde vi pads, för att se låta rytmen komma via litet mindre la ljud.

Det hänger samman med att jag utstakade banor eller revir... förm

ska duo slår till igen

re har blivit våldsammare på Blue For Twos senaste LP, enligt Henryk Lipp. De lägger ner mycket energi på att överföra kraften som finns när de
yl i studion.

regel. Jag är typen: så här skall man göra, så här skall man inte göra.

Dramatiska effekter

När Henryk talar ut om sina idéer kring syn-

"Konsten är att ta gamla element och kombinera dem i nya varianter"

tar och olika ljud, så berättar jag att jag många gånger - både när jag lyssnade igenom den här LP:n och när jag lyssnade på annat han gjort - tyckt att musiken på sätt och vis liknat filmmusik. Inte bara genom ljud som många gånger ligger som dramatiska effekter (typ: åksmällor, ylande sirener, djurljud osv). Utan också att själva låtarnas många gånger suggestiva stil, fått mig att associera i bilder, ja rent av bildsekvenser. Henryk börjar med att berätta om fil-

mer...

- Jag tänker i bilder när det gäller musik... i alla fall rörliga bilder... Film och musik har väldigt mycket gemensamt, det finns ju gemensamma drag. Du har ju tid, rytm och tempo-förändringar... för att inte tala om dramatik. Jag upplever saker intuitivt och på samma sätt jobbar jag med musik.

Färg och djup

- Här finns ju väldigt mycket färg och djup - ja det finns motsvarigheter till alla filmens element. Jag tittar mycket på video, inte så mycket på bio. Jag gillar att bli "tagen" det hänger väl ihop med bildtänkandet.

Tittar mycket på video är han inte den ende i Blue For Two som gör. Freddie, gruppens andra halva, är också filmintresserad. Här säger Henryk att han däremot inte är lika intresserad av skräckfilmer som herr Wadling är, snarare nämner han favoritregissörer som: Fassbinder, Tarkovskij (särskilt "Den yttersta domen") och Polanski.

På tal om filmer, och kanske då särskilt filmmusik berättar han att han har planer på att eventuellt göra mer film eller teatermusik, kanske video också...

Teatermusik gjorde han tillsammans med Marie Ell till Gaugin Blues, och det blir väl kanske med henne som han kommer att fortsät-

ta att göra filmmusik antyder han.

Låter bekant

Jag nämner en sak som har slagit mig är att mycket av Blue For Twos musik låter bekant, att man tror sig ha hört det förut någonstans...

"Det är helheten och sammanhangen som bekymrar mig"

men att det inte riktigt går att placera.

Henryk berättar då att det har att göra med hur han ser på musik:

- Det är väldigt svårt att gå ut och tro att man skall kunna göra något helt, fantastiskt nytt... alla snuttar, alla melodier är ju redan skrivna någonstans och det som inte är skrivet är nya kombinationer. Konsten är att ta gamla element och kombinera dem i nya varianter. Det är så utvecklingen förs vidare. Efter ett tag så kanske det mejslas ut någon profil. Men i

Foto: C. ODIN

V
Ä
N
D
!

Fortsättning från föregående uppslag

grund och botten snor jag allt från alla. Det tycker jag bara är positivt.

- Så fort jag gjort något så brukar jag lägga det åt sidan, så att man inte stör sig i nya kombinationsförsök.

Samma tolvor

- Jag har t ex inte upplevt det som något större behov att undvika vissa ljud bara för att de finns någon annanstans. Jag menar folk spelar ju samma elgitarr, samma tolvor igen och igen i mängder med andra band.

- Ljud har aldrig bekymrat mig, det är helheten och sammanhanget som bekymrat mig. Om man upprepar saker och ting så gör det ingenting så länge inte helheten blir någon slags trist ide - kopia. En del av låtarna t ex "Is it worth it" är ju småhyllningar. Den är en hyllning till **Black Sabbath**.

Jag sticker in och kommenterar att en låt som jag själv - och en hel del andra gillat är "Eye of a storm".

- För mitt nöjes skull skriver jag små pianostycken... små romantiska grejer. Litet grann är det en återkoppling till hur jag började att spela musik. Jag började med att spela klassiskt, jag tycker väldigt mycket om **Chopin**. På något sätt så återknyter jag det med att skriva... - Ja det är ju pasticher... små kärleksförklaringar.

Snor av alla

- Man påverkas och snor ju av alla - eller hur? Överallt finns det grejer som inspirerar. Om jag är ute och ser på ett annat band som spelar och tycker att det är bra så blir jag inspirerad.

- Om jag däremot bara börjar känna mig allt mer less på musik när jag står där är det ett teck-

en på att dom är kass!

Appropå inspirationskällor och från det ena till det andra nästan avbryter jag Henryks ivriga berättande. Den sista låten på LPn "Aloadin" låter väldigt mycket "österländskt".

- Ja, svarar Henrik men där är jag faktiskt inte med. Det var **Freddie, Hauswolf, Chips** och **Ilbert** som gjorde den en natt.

"Det blev en grej att ta med något som bara tog en natt att göra"

- Det blev någon slags "grej" från förra LP:n att ta med något som bara tog en natt att göra. Det var meningen att göra något väldigt spontant - för att få en kontrast till det andra som vi ofta filat på väldigt länge. En motsats till de andra långsamt framvuxna grejerna. På förra LP:n gjorde vi "Five days in a row" på det viset.

Lyssna förutsättningslöst

- Jag tycker att man skall lyssna på den här plattan förutsättningslöst, det är ganska meningslöst att försöka förklara allt. Om någon skulle börja göra något själv efter att ha lyssnat på den så vore det kul, det skulle jag gilla. Det är Henryk Lipp's kommentar när jag i värsta konsument - upplysande syfte avslutande frågat om han rekommenderade plattan till något särskilt, eller om man kanske t om skulle få ut mer av den om man kombinerade den ihop med något annat.

Samtidigt kommer en annan känd sångare in i rummet för att tillsammans med Henryk fortsätta med inspelningen av sin nästa LP, men det är en annan historia. Ute har solen sjunkit ännu lägre och jag vandrar ut i vinter Sverige. Ute är det kallt.

J.STÅLHAMMAR

Vinn Blue For Twos senaste LP

I dessa stunder när det börjar vankas mot jul så tänkte vi här på redaktionen bjuda på en liten julklapp i förtid genom att ha en liten frågetävling där du kan vinna BLUE FOR TWO's nya LP "Songs from a pale and bitter moon".

Dom fem först rätt inlämnade svaren på dessa två frågor vinner och får LP:n på posten!

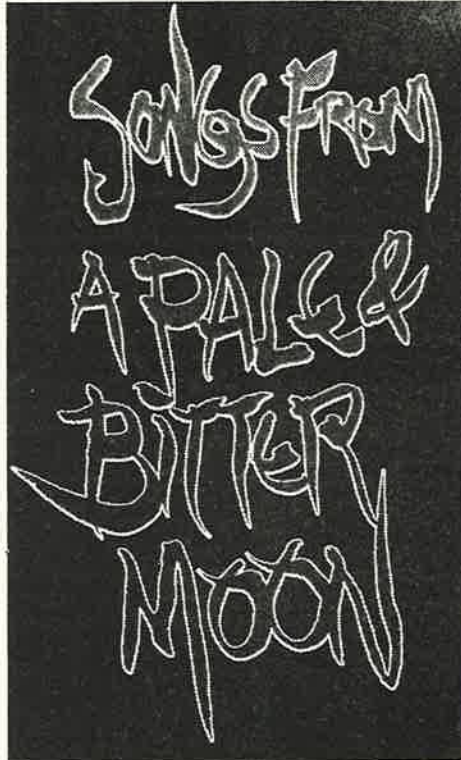
Fråga 1:

I vilket band medverkade **Henryk Lipp** samt **Annelie Ryd** vid samma tillfälle?

Fråga 2:

I vilket band var **Freddie Wadling** medlem där bandnamnet kan associeras med "vårter och siffror"???

Klurigt, klurigt, el-

ler hur?! Skicka svaren till ARR-redaktionen och märk kulvertet "Tävling". Adressen finner du längst ner på sid 2.

På MUG hittar Du alltid något att sätta tänderna i. Elgitarrer/synthar/ förstärkare/studio-utrustning/PA, You name it . . .

MUG
MUSIK UTAN GRÄNSER

031-11 03 09, 13 09 94

MUG HYR AB

031-13 09 90

KASERN TORGET 9

- Vi spelar inte för att¹³ det är roligt att spela

Jonas Almqvist och de andra gossarna i Lädernunnan spelar inte för att det är roligt utan bara för att föra Velvet Undergrounds arv vidare.
Foto: LEIF JACOBSSON

Lädernunnan eller the Leather Nun som de numer kallar sig har alltid jobbat målmedvetet för att vara så osmakliga och vidriga som möjligt.

- Men så vi spelar vi inte för att det är roligt att spela heller, säger Aron.

- Vi spelar enbart för att föra Velvet Undergrounds tradition vidare.

ARRG bad den musikaliske motorn i bandet att tycka till om plattorna. Namnet på denne man är Bengt "Aron" Aronsson.

Under de tio år som Lädernunnan existerat har de släppt inte mindre än fyra LP-skivor och ett tiotal 12" singlar. Aron själv tycker bäst om samlingsplattan "Force of habit", som är en något ommixad platta.

- Den innehåller a l l t, men den är ännu mer komplett på CD där vi har sexton låtar, säger han.

- "Steel Construction" är rolig, menar Aron. Hela LP:n bygger på ett tema. Det vill säga intro och avslutning. Allt går i ett.

Värsta omslag

- "Slow Death" är den klart värsta industrirocken.

Lädernunnan har under de gångna åren både hunnit få plattorna förbjudna och pris för värsta omslag. 1980 fick de pris för värsta omslaget det året, och när F.F.A släpptes blev den ganska snabbt förbjuden i både England och USA. I Frankrike, Tyskland och Sverige gick det dock bra.

Med små medel har Lädernunnan lyckats skaffa sig stämpeln att vara kontroversiella och oberäkneliga. Det har skrivits mer om Jonas Almqvists bakgrund som ledare för AIK's ökända våldsamma supporterklubb "BLACK ARMY" och deras extremt osmakliga porrfilmer, som i början av deras karriär visades i bakgrunden till konserterna.

Skivförsäljning

Lädernunnans skivförsäljning har det aldrig varit något fel på. De två-tre första åren såldes cirka 10 000 exemplar, numera ligger försäljningssiffran något högre. Närmare 40 - 50 000 ex.

Vad kommer nästa gång?

Lädernunnan drar mest publik utomlands.

Aron tror att anledningen till att de drar mer publik utomlands främst beror på att de har en annan kultur ute i Europa och USA.

- Utomlands kan de gå ut och dricka öl, och samtidigt lyssna på någon bra grupp. Musikintresset är större och folk går ut för att se det de tycker om. I Sverige är det en kargare miljö och intresset är inte lika stort.

Man kan aldrig förutse vad "Nunnan" skall göra närmast. Senaste disco-singeln "Demolition Love" visade det mer än väl. Vad kommer nästa gång?? Fråga inte, det är ändå ingen som vet.

ANNA FREDRIKSSON

- Alla har vi en liten "Waitsare" inne i oss

Bad Liver gör respektlösa, men kärleksfulla tolkningar av Tom Waits musik på svenska.
Foto: FRANK WILLUMSEN

Dom gör Tom Waits på svenska, men dom gör det på sitt sätt, utan att imitera. För pojkarna i Bad Liver & Brustna Hjärtan är det viktigt att inte leka Tom Waits mer än nödvändigt.

- Men alla har vi en liten "Waitsare" någonstans inne i oss, om man inte skulle känna igen sig i hans texter och ha liknande minnen skulle ett sånt här band aldrig fungera, säger Ulf Sjölander som spelar bas, fiol, sax och althorn.

Idén till Bad Liver & Brustna Hjärtan har funnits länge, främst då i Leif Jordanssons (sång, gitarr, dragspel och piano) huvud. Men det tog ordentlig fart först i våras när de jobbade på Angeredsteatern med Kristina Lugns "Orgasmer till kaffet". En av hennes texter passade nästan löjligt bra till Tom Waits "In the neighborhood".

- Det viktigaste när vi gör våra tolkningar är att vi inte har för mycket respekt för Waits texter. Själv är han oerhört respektlös, han använder många amerikanska uttryck och reklamslogans som han ändrar lite i och skojar med. Och så gör vi också, säger Leif.

Behåller känslan

Därför är översättningarna inte ordgranna.

- Det skulle vara fullständigt ointressant om dom vore det, säger Leif. Däremot känns det viktigt att behålla själva atmosfären och känslan i texten, men översatt till svenska förhållanden. Om Tom Waits till exempel sjunger om någon faster som gör något väldigt amerikanskt den 4:e juli, så är det bara att blunda och se min faster göra något väldigt svenskt den 6:e juni istället.

Det är inte bara amerikanska företeelser som blir försvenskade utan också platser och namn på människor. Till exempel blir "Jersey Girl" till en "Hisingstös" på svenska.

Klassiska figurer

Och när Waits rör sig mellan Manhattan och San Francisco rör sig Bad Liver mellan Göteborg och Paris eller Istanbul.

- Avståndsmässigt är det ju samma sak, menar Leif.

- Och figurerna som dyker upp i Waits sånger är ju klassiska, de påminner mycket om Taubes figurer, menar Bebe Risénfors (trummor, piano och marim-

ba).

Främst är det Leif Jordansson och Gerhard Hoberstorfer (sång och trummor) som står för texterna. Rätt vad det är faller en textrad på plats sedan bearbetas originaltexten med hjälp av ett lexikon och kryddas med egna minnen och tankar.

Riktigt kåt tango

På scen sjunger de sina egna översättningar, de försöker inte att låta som Tom Waits, varken när de sjunger eller när de arrangerar låtarna.

- När Waits ska göra en riktigt kåt tango är det naturligt för honom att göra den sydamerikansk, men för oss är det självklart att göra den finsk, säger Bebe.

Det går en röd tråd genom föreställningen. På scen är Leif Frank och Gerhard Charlie, ett par gamla barndomsvänner som berättar om Eddy Bengtsson, Coola Sonja, ligisten Ricky Falk, Jari Finnen och dom andra. De dyker upp då och då i låtarna och i mellansnacken och publiken får veta vad det blev av dom.

- Gerhard är skådis och han ville gärna göra något mer av föreställningen än att bara spela låtarna rakt upp och ner, berättar Leif.

Snackas och garvas

Det är roligt att se Bad Liver på scen. Det händer hela tiden något, det byts instrument och snackas och garvas mellan låtarna. Alla spelar många instrument utom Michael Lloyd som sällan byter ut sin trumpet mot en melodica.

Det råder en avslappnad stämning där bandet trivs och publiken uppmanas att delta.

- Vi håller på med detta för att det är roligt, säger Leif. Alla har vi spelat ihop i något annat band tidigare. Vi är några gamla vänner som plockat fram våra gamla instrument och trivs på scenen. I det här bandet känner vi oss trygga, om något blir fel i en låt vågar vi stanna upp och ta låten från början igen.

Även om det är mest på skoj så satsar dom mycket på bandet. När tidningen kommer ut har dom just varit i Stockholm för att spela på olika klubbar och träffa folk från skivbolag.

- Vi får väl se om någon nappar i Stockholm.

PIERRE OLSSON

Michael Lloyd hänger sällan av sig trumpeteten, men här får den vila för en stunds "änglakör".
Foto: FRANK WILLUMSEN

ÅRETS BÄSTA GÖTEBORGS-LP

BLUE FOR TWO

"Songs from a pale and bitter moon" (Radium 226.05)

Den här LP:n har många väntat länge på och med tiden så har också förväntningarna ökat. Kanske allt för mycket...

Okej, jag skulle väl kunna gnälla över hur många gånger ordet "Fire" dyker upp i texterna eller varför "Don't look now" känns som en karbonkopia av "Hit The Road Jack". Men varför vara på det humöret när jag ändå blir överkörd av "Songs From A Pale And Bitter Moon"?

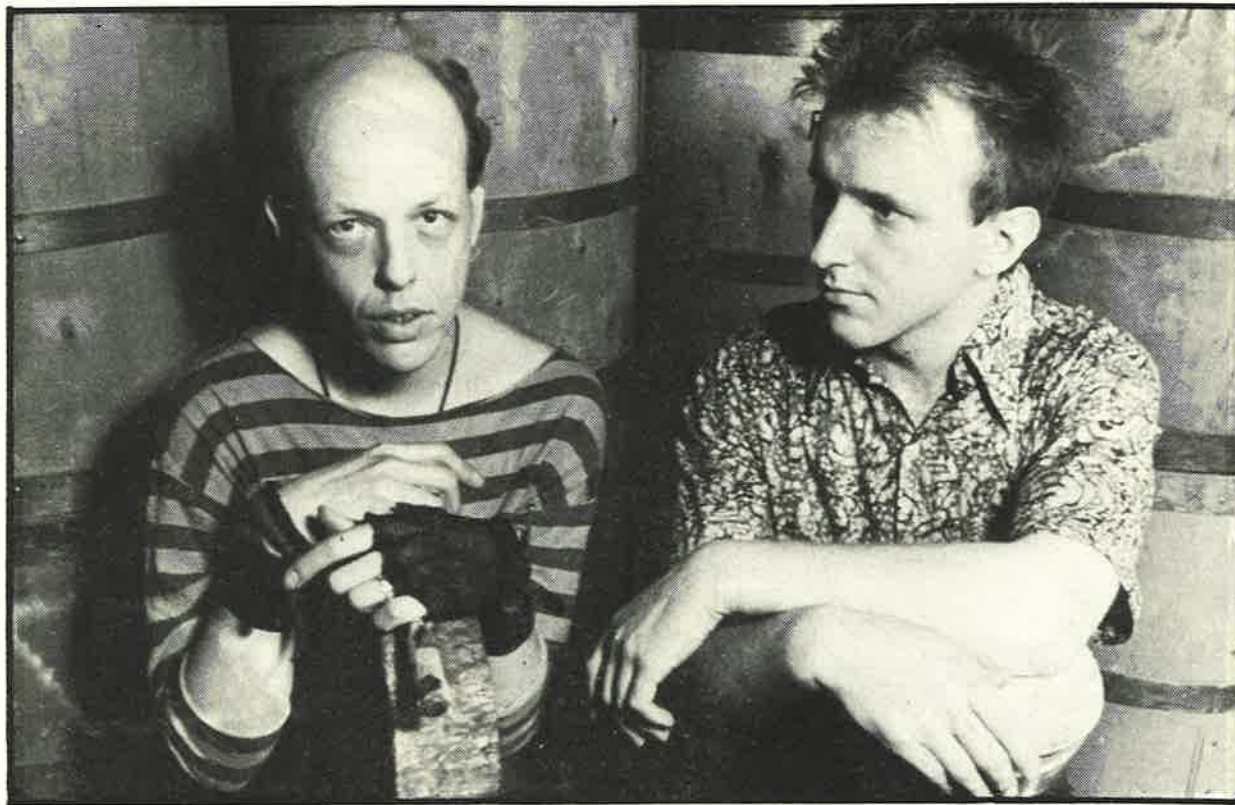
"Into the garden of your mind", "Evil Eye", "Eye of a storm", "Stay Casey", "Aloadin" är kvalitetspikarna på LP:n.

Om vi sen lägger till CD:ns 4 extra låtar så tillkommer "Manson Moon" och förstas singeln "Into the dawn" bland pikarna.

Men ibland känns det som om **Freddie** och **Henryk** mer försöker skapa en ljudbild, eller en sinnesstämning, mer än att dom är den. Eller som en god vän till mig sa:

- Jag blev helt överväldigad av LP:n, men ibland blev det för mycket! Hur som helst så är dom goda sidorna **mångdubbelt** fler än dom klagomål jag skulle kunna finna om jag försökte.

Att "Songs from a pale and bitter moon" kommer att bli Radiums hittills största framgång är inte svårt att räkna ut. Men om det blir Freddie Wadlings är en

Herrar Wadling och Lipp har åstadkommit det bästa som gjorts i Göteborg under detta året.

annan fråga. Karl'n sjunger ju som en wiskeysliten gud! Och i så fall kan han nog göra fler underverk.

Och det är nog bara en sida av Henryk Lipp's sidor vi får höra här, där han leker

friskt med sina förebilder och blandar med egen rikedom. Dom andra sidorna lär nog inte vänta på sig...

Att utnämna "Songs from a pale and bitter moon" till årets göteborgska LP är

det ingen tvekan om. Och jag vågar nog påstå att den även ligger i första rang internationellt!!!

JÖRGEN WESTMAN

Lädernunnan överraskar igen.

Soundet fräckare än låten

THE LEATHER NUN

"Demolotion Love / She Said" (Wire Records)

Leather Nun är ett band som nästan gjort det till stil att alltid överraska med nytt sound från platta till platta.

På "Demolotion Love" har dom låtit producenten **Ilbert** (b.l.a. **Sator**, **Union Carbide**, **Blue For Two** m.fl.) skapa sin egen ljudbild med sequenzers och syntar rakt igenom.

Nunnans fans får inte bli besvikna, men frågan är om inte det här mera är en tung och fräck produktion än en bra låt.

Liten kan på sitt eget sätt.

Liten i orden, stor på jorden?

LITEN

"En målars dotter / Du i din enda kostym" (MNW)

Minns ni Liten från Tant Strul? Hon har lyckats än en gång med två solo-nummer på en singel. Med mycket hjälp av **Tony Thorén**, **Peter Smoliansky**, **Ola Backström**, **Torbjörn Hellberg** och Liten och Tonys granne - **Peter Le Marc**, har hon verkligen lyckats göra bra visrock. Men tyvärr har hon inte lyckats skriva lika bra texter. Låtarna är annars suveräna.

Men som hon själv säger: "Att skriva e' precis som att måla" och det kanske inte alltid är så lätt om man inte är så bra på att måla (fast alla kan ju på sitt sätt).

PIERRE OLSSON

JOHAN WIQVIST

SUCK!

PETER LE MARC

"Sång för april / Bara ett barn" (MNW)

Man kan bara sucka!! Denna karl har väl aldrig överraskat någon, inte gör han det nu heller.

B-sidans "Bara ett barn" är i och för sig en fin liten sång, men guuud vad tråkig. Det skulle vara roligt om Peter Le Marc kunde komma med något nytt någon gång.

ANNA FREDRIKSSON

Ack så tråkigt, Peter.

OK - MEN INGET MAN TÄNDER PÅ

SLAVES

"SLAVES"

(Garageland)

Varför tänder jag inte riktigt på det här? Allt finns ju där - bra sång, slamrig gitarr

och en orgel som trycker på bakom. Glada hederliga poplåtar med ett ilsket bett, och ändå tycker jag att det bara är nått och jämt godkänt...

Jag tror att det största felet ligger i produktionen, det är alldeles för jämnrått, det finns ingen luft mellan instrumenten. Den tjocka massa

som trycks ut ur mina högtalare låter i stort sett likadan från låt till låt, med mycket små variationer.

Nu ska i ärlighetens namn sägas att detta är en provpress och det kan naturligtvis låta bättre om det färdiga resultatet, men jag tvivlar på det. Låtarna är nog ganska OK

egentligen, men på skivan finns det ingenting som lyfter. Jag får dessutom en känsla av att det ska låta lite rätt vilket helt försvinner i sörjan.

Jag vill se Slaves live. Det är nog deras rätta element.

Roffe regerar med suverän pondus.

EN VÄRDIG AVSLUTNING

ROLF WIKSTRÖMS HJÄRTSLAG

"...Det här är mitt liv" (MNW)

Hjärtslags tionde och sista LP är inspelad live i våras.

Det verkliga vibrerar av närvarokänsla och spelskicklighet. Dom har tillsammans hunnit bli ett riktigt tajt band (och vem skulle inte bli det efter tio plattor) och det märks även live.

Riktigt bra svensk blues är det ont om och frågan är om någon annan kan vara så rå men samtidigt ändå så känslig i text och musik som Hjärtslag är.

Roffes gitarr regerar med suverän pondus, och hans kraftfulla poesi kommer till sin rätt.

En värdig avslutning på en drygt tio-årig karriär.

C. ODIN

Wiehe låter som han alltid gjort, på gott och ont.

Kunde blivit en höjdare

MIKAEL WIEHE

"Regnet faller / Som ett andetag" (Amalthea)

Mikael Wiehe är tillbaka med en av sina bättre låtar på länge. "Regnet faller" är en stark och direkt melodi som är genial i all sin enkelhet.

Jag tycker bara att det är lite tråkigt att han slutat experimentera och låter som han alltid gjort igen. Men det är en bra låt som kunde varit ännu bättre om den varit lite mindre traditionell i arrangemanget. Då hade det varit en riktig höjdare.

"Som ett andetag" är lite annorlunda. Det är en ödslig jazzlåt med atmosfär av en nattklubb som just stängt och medan ägaren går och sopar golvet sitter bandet kvar och drar en sista låt för sig själva. Den växer för varje lyssning.

Enda felet är att Wiehes röst inte riktigt räcker till. Jag tycker han sjunger för tamt.

PIERRE OLSSON

Hamrar fram två-tonstrudelutter på gitarrerna.

Låter som ett lobotomerat kötthuvud!

THE PREACHERS

Real gone

(Satelite Records)

Det låter som om ett lobotomerat kötthuvud fått tag i en gitarr och hamrar fram trudelutter på två toner på ett mentalsjukhus där alla patienter

har en ångest som är så svår att de nästan inte kan leva med den.

En del kanske tycker att Preachers är suggestiva, men jag tycker bara att det är monotont.

De har en idé till en låt, sen kör de stenhårt på den under tre minuter och sen är låten slut. Så fort låten börjat vet man hur den skall hålla på och sluta.

Dessutom ligger alla låtar i samma släpiga skräpprocktempo. Hade Preachers nöjt sig med att göra singel på "Before I Die", "Some Love" och kanske "When I'm Back" hade det varit riktigt bra tror jag.

PIERRE OLSSON

USELT! FÄRGSTARKT! HAN HAR ALLT!

TRÄSKMÄNNEN

Live Kaos (Råsunda Records)

Träskmännen spelar standardblues på standardvis och inte speciellt bra heller. Samtliga solister är medelmåttor och de två alternerande sångarna är riktigt usla.

Om någon i bandet hade haft den minsta självkritik hade den här skivan aldrig varit.

Allvarligt talat så tycker jag att detta är så dåligt att jag nog inte ens hade köpt skivan om så min egen bror hade spelat på den.

PIERRE OLSSON

SING SING & THE CRIME

"To kill your darlings" (Wire Records)

Skånebandet Sing Sing & The Crime och sångaren, låtskrivaren och gitarristen Stefan Berg gör här en mycket färgstark LP-debut.

Genomgående bra låtar med engelska texter.

Vissa likheter finns med Karl Kanga vad gäller sound och produktion, men tio gånger fräckare och fantasifullare arrangemang.

Det låter 60-talsrock blandat med New Wave, men samtidigt låter det eget bland alla influenser.

Bäst gillar jag öppningslåten "Far out". En riktig dänga. Och mest handlar det om dängor, även om det aldrig blir något riktigt ös.

Men här finns känsla för sväng och melodi, och en riktigt bra röst gör det här till en av dom fräckare plattorna i år.

Tack för det, rock-Skåne!

C. ODIN

MIKAEL RICKFORS

"Vingar" (Little Big Apple)

Denna platta borde utses till årets svenska LP. Inte bara för att det är Rickfors och för att den är svensk, utan att skivan har allt!!!

Rickfors kan konsten att vara drömmande, eftertänksam och meningsfull utan att låta deppig och banal. De bästa spåren är "Vingar", "Vart tog alla vilda kvinnor vägen?", "Minnenas Hotell" och "Kärlekens språk".

Om man mot all förmodan inte skulle gilla låtarna, borde man köpa plattan för Rickfors röst. Han har alltid varit lite av Sveriges Springsteen och det är inget dumt betyg.

Eftersom det är så sällan man stöter på riktigt bra popmusik, utser jag envärdigt "Vingar" till Sveriges bästa pop-platta just nu!

ANNA FREDRIKSSON

Den röda önskegitarren är utbytt mot en digital önskesynt.

VISST VAR DET BÄTTRE FÖRR?

WILMER X

"Blod eller guld"
(MNW)

Pressreleasen säger att här har Nisse Hellberg tillsammans med MNW valt ut dom bästa spår ur Wilmer X's produktion (7 LP och 7 singlar).

Jag kan inte påstå att jag håller med i fallet "Best of", men smaken är ofta olika när det gäller samlingar av det slaget.

Jag tycker snarare att Nisse här har tagit chansen att visa upp sina tidiga bortglömda singlar som "Bränner ett brev" och "Vem är den flickan" samt spår från första LP:n.

Till det har han sen lagt en packe av Wilmer's allra bästa låtar som t ex "Spela under

hot", "Kör dig död", "Gå hela vägen hem" och "Hong Kong pop".

En annan orsak att "Best of" idén inte håller är att utplockningen är gjord över hela karriären. Wilmer X hade sin kvalitetsstopp (enligt min uppfattning) runt Djungeliv och Under Hot, inte från 1982 till nu 1988.

Men i övrigt så tycker jag att det är ett bra tidsperspektiv över Wilmer:s utveckling från att i starten spelat skånsk "Klippanpop", vidare till "Under Hot:s" råa rock'n'roll, och till dagens digitala mellanting. Skillnaden är att då ville "Putte ha en röd elektriskt gitarr", idag vill han ha "En silverfärgad digital samplingsynt med gitarrkasset!"

Allt var bättre förr!

JÖRGEN WESTMAN

"Sinners håller stilen

Högklassig skånsk pop

THE SINNERS

"When she lies / Future kiss"
(Amigo)

Skånepågarna börjar mer och mer konkurrera med Malmös kungar, Wilmer X, om kronan.

The Sinners serverar här, som allt oftare, en tuff komprimerad rocklåt med poprefräng som sätter sig direkt i bakhuvudet.

Tufft sound rattat av demonproducenten 4-Eyed Thomas, som även rattat fram Dokows, Nomads, Watermelon Men och danska Sandmen, har här gett låten ett extra lyft.

B-sidan "Future kiss" är en ommix av den akustiska versionen från den suveräna LP:n "From The Heart Down" som kom i våras. Här med tuff elgitarr i fuzz-dur, och tungt ZZ-Top-riff blandat med Sinners kännetecknen - äkta skånsk högklassisk pop!

JÖRGEN WESTMAN

Dra ner på gitarrerna!

ALL STEEL COACHES

"All steel Coaches"
(Joker Records)

Det första intryck jag fick när jag hörde ljudet av dom första spårerna på den här plattan var: tänk det har hänt något nytt inom rocken!, men tyvärr All Steel Coaches har inte gjort något nytt.

Men för att säga något om musiken så är den ändå rätt så bra framförd. A.S.C. vill verkligen säga något med sina texter fast dom hade nog fått fram sitt budskap bättre om dom hade haft svenska texter eller dragigt ner på gitarrerna som skrånar alldeles för mycket.

Det är en sån platta du lyssnar på ett par gånger, för det är inget man fastnar för precis.

Men köp den om du vill ha något nytt till festen.

JOHAN WIQVIST

Robert Broberg har gjort en ny skiva, det skulle han inte gjort. Däremot är krogshowen säkert lysande.

Småtrevlig Bagatell

ROBERT BROBERGS MOROT

"Raka vägen till dej"

Robert Brobergs nya skiva är en småtrevlig bagatell. Han får mej att le och frissa när jag läser texterna, ibland.

Till exempel: "Jag ska raka vägen till dej, om den är hårig" eller: "I hemmets lugna vrå-lande tystnad, är det skönt att koppla av-grunden öppnar sig".

Det är bara väldigt synd at han inte jobbar lika mycket med musiken som med texterna. Låtarna är hopplöst trista standardverk enligt formulär 1A.

När Robert Broberg dessutom på några låtar försöker sig på att vara allvarlig blir det bara platt och intet.

Det här borde aldrig bli en skiva. Det borde bara ha blivit en krogshow.

PIERRE OLSSON

Gissa vad jag lallar på i solskenet?

SH!

"Söndag" (PAPA Records)

Det var en morgon för cirka en månad sen. Jag satt och såg på Good Morning Scandinavia på "kabeln".

Helt plötsligt står SH! i den kritvita studion, helt malplacerade i detta så förbannat präktiga program, och börjar spela "Anastasia".

Jag sken upp som en sol, höjde TV:n glömde bort gräheten utanför fönstret.

"Anastasia" var hypnotisk. En underbar enkel bagatell, men ändå så meningsfull...

Sen gick jag till jobbet. Höstsolen hade kommit

fram och gissa vad jag lallade på i solskenet??

Att sedan upptäcka att 8 låtar av 10 på "Söndag" har samma effekt på mig är enligt mitt tycke en enorm prestation.

Att man kan finna spår av Ulf Lundell från sina bästa "Längre inåt landet" dagar, Ratata eller till och med Imperiet spelar ingen roll.

Det här är SH! och inget annat än SH!

Och jag vågar nog säga att ni kan räkna med att få se SH! levande på VALVETS scen i vinter eller vår.

Alltid på en Söndag!

JÖRGEN WESTMAN

Jörgen Westman trallar glatt på det mesta från SH:s senaste LP.

Hon skulle kunna lura i mig vad som helst!

ELISABETH

"Sotto Voce"
(Replay Records)

Vad är det som gör danska sångerskor så otroligt trovär-
diga?

Elisabeth låter som en mix av svenska **Annelie Ryde** och danska **Sanne Salomon-
sen**, men jag antar att många danskar vrålar högt vid den liknelsen, men jag är inte dansk, Ha!

Lättsmält pop med stort P, med inslag av struttig syntbas, kvidande Hammondorgel och så Elisabeths härliga stämma som känns så otroligt nära. Hon skulle kunna lura i mig vad som helst och jag skulle ändå tro på henne.

En otroligt stark platta som jag klart vill rekommendera till alla som gillar allt från **Abba** och tillbaks igen!

Heja Danmark!

JÖRGEN WESTMAN

Elisabeth är en tjej att tro på.

CHARMIGT!

WILLIAM
"4 Sångers" (Demo)

Fyra flickor och en pojk.
Texter som är till den milda grad banala att dom blir charmi-
ga - och definitivt en kul mot-

vikt till all pretentiös skit.

Dessutom sjunger **Incka Ul-
lén** bra. Snygga körer med. Allt detta framförs till klämmiga melodier, prydligt och kompetent.

Ärlig, poppig, glad och trevlig musik. Lycka till flickor och pojk!

JACOB STÅLHAMMAR

Heja
Finland!

**ELECTRIC
BLUE PEGGY
SUE AND THE
REVOLUTION-
IONS FROM
MARS**

"But when you talk about de-
structionion"
(Gaga Goo-
dies)

Oj! Oj! Oj! Måste göra ännu ett undan-
tag från att bara recen-
sera svenska utgiv-
ningar därför att EBP-
SATRFM är något av
det tuffaste jag har
hört från vår granne i
Öst sen **Hurricane**
vrålade "I'm a roa-
drunni' hunni" för 13
år sen!

Melodiös hardcore,
Stooges, australien-
sisk punk, garage,
Birthday Party... Ja
allt går att finna i detta
band. Och med en sån
mix så kan inte EBP-
SATRFM (pew!) inte
misslyckas. Snacka om desperat
"kniven på strupen"
trash'n'roll...

Dada visar att Alingsås är mer än bara
potatis.

En glad trudelutt

DADA

"Timebomb/Til tomorrow"

Alingsås har mer än bara potatis. Det bevisar
DADA mer än väl.

A-sidan är en bluesig, lugn lite sentimental
sång som skulle passa på vilket rökigt cafe som
helst.

B-sidan däremot är en poppig, glad sommar-
sol-semester truddelutt som kan lätta sinnet lite
nu när det börjar bli vinter.

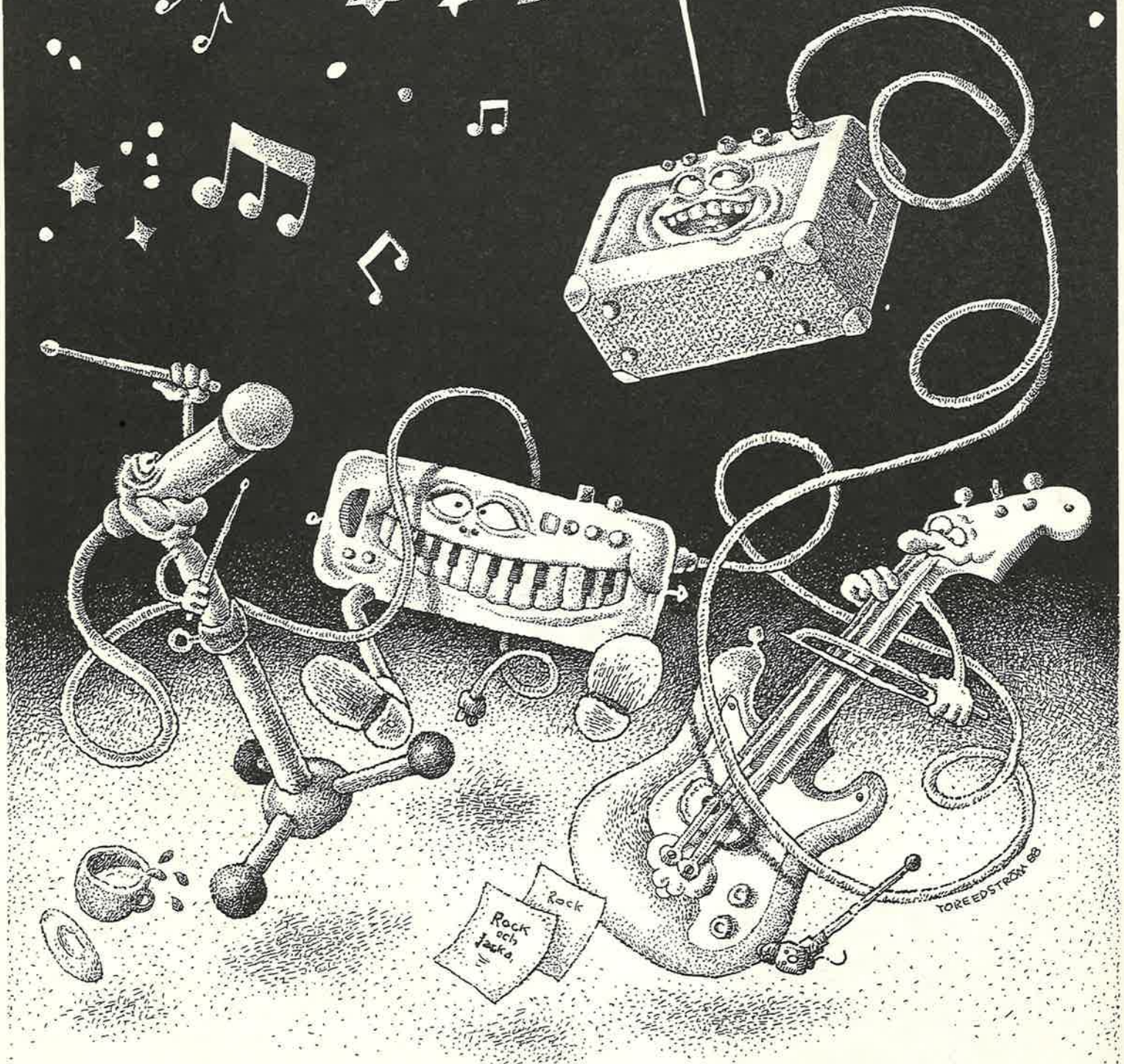
Ja, detta var två ganska hyfsade låtar på en och
samma vinyl och av ett och samma band.

ANNA FREDRIKSSON

YAMAHA STÖDER ARRG!

ARRG ÄR ETT KOOPERATIV. PRECIS SOM VAR OCH EN AV OSS. ARRG TILLKOM FÖR ATT LÖSA ROCKMUSIKERNAS LOKALFRÅGOR. KOOPERATIV UPPSTÅR ALLTID UR MÄNNISKORNAS BEHOV. NÄR KONSUM STARTADE VAR FOLK UTNYTTJADE AV DEN TIDENS FABRIKSÄGARE OCH HANDLARE. DÅ STARTADE MAN KOOPERATIVA FÖRENINGAR, SOM KÖPTE IN VAROR, TILLVERKADE VAROR OCH SÅLDE TILL SJÄLVKOSTNAD ÅT MEDLEMMARNA. BOSTADSKOOPERATIONEN FÖDDES BLAND HYRESGÄSTERNA DÄRFÖR ATT DET FANNS ETT BEHOV AV GODA BOSTÄDER, SOM DÅTIDENS FASTIGHETSÄGARE INTE VILLE ELLER KUNDE BYGGA. NÄR FOLKSAM BILDADES FANNS INGA SOCIALFÖRSÄKRINGAR VÄRDA NAMNET OCH FÖRSÄKRINGSBOLAGEN VAR DÅ INTE SÄRSKILT INTRESSERADE AV LÖNTAGARNAS TRYGGHET. VI ÄR STORA IDAG, MED MÅNGA MEDLEMMAR, MEN ALLA HAR VI VARIT SMÅ KOOPERATIV, UPPVUXNA UR MÄNNISKORS BEHOV. TIDERNÄ FÖRÄNDRAS MEN BEHOVEN KVARSTÅR.

ARRG!

FOLKSAM HSB KONSUM RIKSBYGGEN